నిరీక్షణ

పానుగంటి లక్ష్మీరాఘవి

అది ఉదయం తొమ్మిది గంటల వేళ కావడంతో, బస్సులు, తదితర వాహనాలు, రోడ్లు, అన్నీ కూడా జనసందోహంతో నిండివున్నాయ్.

బస్సులు రావడం అయితే చాలానే వస్తున్నాయ్ కానీ అందులో తనెక్కవలసిన రూట్‌లో వెళ్ళేవి చాలా తక్కువ నుంచోలేక విసుగొస్తోంది శారదకి షెల్టర్ వున్నా తూర్పున కభిముఖంగా వుండటంతో ఎండ ఆవేళపుడు తిన్నగా ముఖాలమీదకే ప్రసరిస్తూంటుంది నిత్యం. ఎండ తీక్షణతతోనూ, బస్ కోసమైన నిరీక్షణతోనూ అలసిపోయి, ఆపైన బస్‌లోని రద్దీతో కుమ్మయిపోయి వెళ్ళి, కాలేజ్‌లో ఇంక బుర్రేంపని చేయగలదు అనిపిస్తోంది శారదకు

ఎవరో ఇద్దరు కుర్రాళ్ళు, స్టూడెంట్స్‌లాగా వున్నారు చూడ్డానికి శారదవంకే చూస్తూ ఆమెను ఎలా అల్లరి చేయాలా, లేక ఆమెతో ఎలా మాట్లాడటమా అన్నట్లుగా చూస్తున్నారు శారద స్వతహాగా చాలా ధైర్యస్థురాలు. వాళ్ళ అల్లరిని పట్టించుకోకుండా చాల నిర్లక్ష్యంగా నిలుచొంది

అంతలోకే వచ్చాడు ఎవరో ఒకతను "విజయా, విజ్జీ, విజ్జీ" అంటూ పరుగెడుతూ వచ్చేశాడు అతడి వరస చూస్తూంటే తన కెంతో ప్రియతమ మయినదాన్ని, వదిలిపెడితే ఇక తిరిగి ఎప్పటికీ దొరకనంతటి అత్యంత అపురూపమయిన వస్తువు కోసం వచ్చినట్లుగా కన్పిస్తోంది

అతడి గడ్డం మాసిపోయి వుంది బాగా జుట్టు సంగతి అయితే సరేసరి. ఆ బట్టలయితేనా! అబ్బబ్బబ్బ అవి ఎంతకాలం నుంచో తమయజమానిని పట్టుకొని వదలక పోయినాయంటే ఆ మాత్రం వర్ణన కూడా చాలదేమో అనుకో వచ్చును అత్యంత విలువయిన నిధికోసం వేటాడి వేటాడి అలసిపోయి నిరాశ నింపుకొని నిల్చిపోయిన క్షణంలో ఆ నిధి అనుకోకుండా లభిస్తే అప్పుడు కలిగే తృప్తి తాలూకు మెరుపు అతడి ముఖంలో శారదని చూసిన క్షణంలో ద్యోతకమయింది

"విజ్జీ పద యింటికి పోదాం ఎన్నాళ్ళిలా ఇంతకాలమూ నువ్వెక్కడున్నావ్ ఎలా వున్నావ్? అసలు నిన్ను వదిలి ఎలా వుండగలననుకొన్నావ్. పద పద ఇప్పటికయినా మించిపోయిందిలేదు" చాల చొరవగా శారద చేయిపట్టి స్వంత మనిషిలాగా తనవెంట తీసుకపోవడాని కుద్యుక్తుడయినాడు బలవంతాన చెయ్యి విడిపించుకో జూసిందామె

అతడ్ని తనెరుగదు ఏనాడూ చూసిన గుర్తు అసలే లేదు ఆ బట్టలూ, ఆ తీరూ చూడబోతే పిచ్చాడిలాగా వున్నాడు మరి నన్నిలా గొడవ చెయ్యడమేమిటి? ఆ అదంతా వట్టి నటన కావచ్చు కొంతమంది ఇలాగే అనేకమైన వేషాలు వేసి రకరకాల మోసాలు చేస్తారట ఆమె విడిపించుకో జూస్తే అతడు మరింతగా పట్టు బిగించాడు అవతల బస్ వచ్చేస్తోంది ఇది గనక మిస్ అయితే ఇంతసేపటినుండీ వున్న తన నిరీక్షణ కాస్తా వేస్ట్ అయినా మళ్ళీ ఆగితే కాలేజీకి టైమ్ అయిపోతుంది ఇంక లాభం లేదనుకొని అతడివంక చిరాగ్గా చూసింది ఆమె పెనగులాడినా విడువని అతడు, ఆమె చూపులోని అసహ్యతను గుర్తించిన వెంటనే భరించలేని వాడిలా చెయ్యి వదిలేశాడు

అదేమీ గుర్తించని ఆమె ఖంగారులో బస్ ఎక్కేసింది

అంతవరకూ ఆ సంగతిని శారద నోట విన్న తరువాత సుశీల దుఃఖాన్నాపుకోలేని దానిలాగా వెక్కి వెక్కి ఏడ్చేసింది

మధ్యాహ్నం లంచ్ అవర్‌లో టిఫిన్ కానిచ్చేసి చెట్టుక్రింద చేరి ఖబుర్లు చెప్పుకొంటున్న శారద సుశీలల మధ్య ఉదయం జరిగిన బస్‌స్టాప్ సంఘటన కూడ చోటు చేసుకొంది సుశీల ఎందుకు ఏడుస్తోందో అర్థంకాని శారద చిత్రంగా చూడ సాగింది ఆమెను ఎలా ఓదార్చాలో తోచలేదు శారదకి కాసేపటికి తేరుకొంది సుశీల

"సుశీలా ఇకనయినా చెప్పవే ఏం జరిగింది? నేను చెప్పిన బస్‌స్టాప్ ఉదంతానికీ నీకూ ఏమిటి సంబంధం?"

"వాడు. ...వాడు మా అన్నయ్య ప్రసాద్ అంటే నువ్వు నమ్మగలవా శారదా?" సాయంత్రం శారదా వాళ్ళడాబాలో కూర్చొన్నాక సుశీల అడిగింది "ఏమిటీ? అతడు మీ అన్నయ్యా మరి నాకీ సంగతి చెప్పలేదేం?" శారద ఆశ్చర్యపోయింది

"మనకు పరిచయం అయి నిండా ఇరవై రోజులయినా కాలేదు, కానీ ఆ పరిచయం చాలా బలపడి పోయింది మనం ఎన్నో విషయాలు మాట్లాడుకొన్నాం అందులో ఇంట్లో వాళ్ళ సంగతులు పూరికే అడిగి ఒకరినొకరం తెలుసుకొన్నాం, కానీ వివరాలు పెద్దగా పట్టించుకోలేదు కదా! ఈ సంగతి నీకు చెప్పాల్సి వస్తుందని నిన్ను

రాసినవాడే అనుకొన్నాను. కానీ ఆ రోజు రానేలే అన్నట్టుగా పూరుకొన్నాను. కానీ ఆరోజు ఇంత త్వరలో వస్తుందని అనుకోలేదు నేను.

ఉదయం నువ్వు లవ్ స్టోరీలో వ్రాసింది మా అన్నయ్య ప్రసాద్ ని. వాడి రూపూ, ఆఖరికి వ్రాసి నువ్వు వాడిని ఉత్త పిచ్చాడను కొని వుండవచ్చు. కానీ నేను అనుకోవాలన్నా మనసురాదు నాకు.

మా అన్నయ్యకి మంచి ఉద్యోగం వుంది. అప్పట్లో వాడికి పిల్లనివ్వడానికి అనేకులు ముందుకొచ్చారు. కానీ వాడు ప్రేమించింది మాత్రం విజయ అనే అమ్మాయిని. స్వంతయిల్లు, కారు, మంచి ఉద్యోగం, హోదా అన్నీ వున్న మా అన్నయ్య తమ యింటి అల్లుడు కాకపోతాడేమో అనే ఆలోచనతో కొందరు కుట్ర చేయబోయారు కూడాను

కానీ అందరినీ కాదనీ, తాను ఎవ్వరినీ లెక్క చేయదలచుకోలేదనీ చెప్పి వాడు మాత్రం తను ప్రేమించిన విజయనే ఏరి, కోరి యింటికి తెచ్చుకొన్నాడు వివాహమాడి. వాళ్ళు కొన్ని కలిగిన వాళ్ళేలే.

మా వదిన విజయ చాల మంచిది. ఆమె అచ్చంగా నీలాగానే వుంటుంది అనేకంటే, సినిమాలలో చూపినవిధంగా నీవు, ఆమె కవల పిల్లలుగా ఏనాడో ఓనాడు బుజావు అవుతుందేమో అనిపించింది నాకు నిన్ను చూడగానే.

'విజ్జీ విజయా' అంటూ ప్రతిక్షణం ఆమె

అపూర్వమైనది లిరిల్. పచ్చని తరంగరేఖలు. నిమ్మకాయల్లోని తాజాదనపు ఉత్సాహంతో. చురుకైన, పులకరింపజేసే లిరిల్ మిమ్మల్ని నవనారిగా రూపొందిస్తుంది.

లిరిల్
తాజాదనపు సబ్బు
నిమ్మకాయల తాజాదనపు ఉత్సాహంతో

హిందూస్థాన్ లీవర్ వారి విశిష్ట ఉత్పత్తి

లింటాస్-LR.27-203 TL

నామస్మరణే వుండేది మా అన్నయ్య నోటిలో. అది చూచిన అమ్మా, నేమా క్రొత్తలో కాస్తంత అసూయ ఫీలయినా, తర్వాత్తర్వాత మా వదిన మంచితనం, వాళ్ళిద్దరిమధ్యా వున్న ప్రేమాను రాగాలూ చూసి మాకూ ఎంతో తృప్తిగా, సంతోషంగా వుండేది వారి దాంపత్యం.

ఎంతో ఆనందంగా సాగిపోతోంది వారి జీవన నౌక. మా ఇల్లు ఆనందానికీ, ఐశ్వర్యానికీ ప్రతీకలాగా వుండేది చూచేవారికి కన్నులపండువగా.

కానీ వెన్నెల రేయిని వెంటతరిమే అమాస నిశీధిలాగా, మా ఇంటి కళలు పూర్తిగా చీకటిమయం అయేరోజు వుంటుందని అనుకోలేదు మేమెవ్వరమూ.

వదిన, అన్నయ్యల ప్రేమానురాగాలు ఫలించి మా వదిన కాస్తా ప్రెగ్నెంట్ అని తెలిసింది మాకు. ఎంతో సంతోషంతో ఇల్లంతా దివ్యదీపావళిలాగ సంతోష తరంగాలతో నింపేశాము. నెలనెలా ఒక పండుగ చొప్పున జరిపించారు ఇరువైపులా వియ్యంకులు.

అన్నయ్య ఆమెను వీడి వుండలేనివాడిలాగా ఏడవమాసంలో పుట్టినింటికి పంపడానికి అంగీకరించలేదు. ఇక తప్పనిసరియై తొమ్మిదవమాసాన మాత్రం పంపటానికి అంగీకరించాల్సి వచ్చింది.

ఆ రోజున పెద్ద పండుగ జరిపించాం మేము. వదిన వాళ్ళ అమ్మా నాన్నగారూ, చెల్లెలూ వచ్చారు మా ఇంటికి. వేడుకలన్నీ ముగించారు. రాత్రి కారు ఎక్కేముందు మా వదిన అమ్మకూ, నాన్నగారికీ, అన్నయ్యకూ కూడ నమస్కరించింది. నా దగ్గరికి వచ్చి చేయిపట్టుకొని "సుశీ, మేనల్లుడు పుట్టాడని తెలియగానే బయల్దేరి రావాలేం. ఒంటరిగా వస్తే గనుక, నిన్ను మీ మేనల్లుడు రానిచ్చేదిలేదు. అందుచేత మీ అన్నయ్యను, అమ్మా, నాన్నగార్లనూ కూడ తీసుకొని వెంటనే రావాలి. తరచూ ఉత్తరాలు రాస్తూ వుండు. మరి వెళ్ళిరానా ఇంక. అక్కడ ప్రతిక్షణం నిన్నే తల్చుకొంటూ, రాబోయే నీ మేనల్లుడికి నిన్నిప్పట్నుంచే పరిచయంచేస్తూ వుంటాను తెలుసా" చిన్నగా నవ్వింది వదిన.

నేనూ నవ్వి "ఇప్పట్నుంచే హడలిపోయేలా మాత్రం చెయ్యకు వదినా" అన్నాను. అందరికీ నమస్కరించి సెలవు తీసుకొన్నాక కారెక్కింది వదిన. వదినా వాళ్ళ కారు బయలుదేరి కనుమరుగయ్యేదాకవుండి లోనికొచ్చేశాం అంతా.

మర్నాడుదయం నిద్రలేస్తూనే షాకింగ్ న్యూస్. వీళ్ళు వెళ్ళిన కారుకి మధ్యదారిలో యాక్సిడెంట్ అయిందట. వివరాలకోసం వెంటనే కారేసుకొని వెళ్ళారు మా నాన్నగారు, అన్నయ్యా.

ఏక్సిడెంట్‌లో అంతా పోయారుట. మా ఇంటి వెలుగు వదిన మాకిక లేదు వాళ్ళ కుటుంబానికి అంటూ ఎవరూ మిగలనే లేదింక. అన్నయ్యనెలా ఓదార్చాలా అనుకొన్నాం మేము. కానీ అన్నయ్యకు మెంటల్ షాక్ వచ్చింది తను ఏడ్వటం లేక బాధ పడటం, అప్పుడు మేము వాడ్ని ఓదార్చటం అనే ప్రసక్తే లేదింక. వాడు వదిన ఎంతకూ తిరిగి రావడంలేదన్న రీతిలో నిరీక్షిస్తున్నాడు. కొద్దిరోజులు మామూలుగానే సాగాయి

నిరీక్షణ

ఆ తర్వాత ప్రతి అమ్మాయినీ చూసి విజయా అంటూ దగ్గరికి వెళ్ళి పలుకరించి, మొహం చూడగానే నిరాశగా మారిపోయి వచ్చేయటం, ఇలా తయారయింది వాడి పరిస్థితి. వాడి ఉద్యోగం పోయింది. మా అమ్మ, నాన్నగారు బెంగతో వాడినేం చేయాలో, ఎలా సరిదిద్దాలో అర్థంకాక మంచమెక్కారు. ఇక అన్నింటికీ మొండిలా, రాయిలాగా నేనే ఇలా మిగిలిపోగలిగాను శారదా! నిన్ను చూడగానే నాలో చాల ఆశలు చెలరేగాయి. మా అన్నయ్య జీవితం మళ్ళీ మామూలుగా చెయ్యాలీ అంటే అది కేవలం నీ ఒక్కదానివల్లనే కావొచ్చనీ, నువ్వు వాడిలో నువుగా మనసైతే వాడు ఇదివరకటి ప్రసాద్ అవుతాడనీ అనుకొన్నాము. కానీ అందుకోసం నిన్నన్యాయం చెయ్యడం నాకు ఇష్టంలేదు. అందుకే నీకీ సంగతులన్నీ చెప్పలేక పోయాను. వెళ్ళొస్తా శారదా! మా అన్నయ్య ఈ ఉదయం నిన్ను బస్ స్టాప్‌లో బాధించి ఉంటే క్షమించు" అంటూ వడివడిగా మేడమెట్లు దిగి వెళ్ళిపోతోన్న సుశీలతో ఏమీ చెప్పేటందుకు కూడ విడివడలేదామె కంఠంలో సుళ్ళు తిరిగిన బాధా వీచికలు.

చిత్రహింస

ఆరాధించాను
దేముడవని నమ్మి
ఆవేదన చెందాను
శిలవని తెలిసి
నిన్నటి ఆరాధన
నేటి ఆవేదనా
కోసి చేస్తున్నాయి
మాటలు రాని మనస్సును.

— ఎస్. లక్ష్మిసాగర్

మళ్ళీ మర్నాడుదయం అదే బస్‌స్టాప్, అదే మనుషులూ. బస్‌లు కూడ ఒకదాని వెనుక ఒకటి వస్తున్నాయ్. తన బస్‌కోసం ఎదురు చూస్తోంది శారద.

"విజయా, వచ్చేశావా! నాకు తెల్సు నువ్వు తప్పకుండా వస్తావని. నిన్న ఎందుకలా చూశావ్ నావైపు. ప్లీజ్ అంతకోపం తెచ్చుకోకు నాపైన. నేనేం తప్పు చేశానని నన్నిలా శిక్షిస్తున్నావో నాకు తెలీడంలేదు. రావా నాతో. మనింటికిరా. అక్కడ అమ్మా, నాన్నా, చెల్లాయ్ అంతా నీకోసమే చూస్తున్నారు రా ముందు" బలంగా చెయ్యి లాగుతున్నాడతను

అతడి కథలోని విషాదానికి తాను ఎంతో చలించిపోయింది కానీ తానేం చేయగలదు? అతనికి జీవిత సహచరి కావాలీ అంటే అదెలా సాధ్యమవుతుంది? ఇలా ఆలోచిస్తోండగానే బస్ కనబడింది వస్తూ

"రా విజయా! ఈ క్షణం మాత్రం దానంటే నిన్ను విడిచేదిలేదిక. నిన్న కనపడి తప్పించుకొన్నానని కొంటున్నావు గానీ ఈ రోజు తప్పించుకోలేవు నువ్వు. నువ్వు ఏమైనాసరే నాతో వచ్చితీరాలిప్పుడు" అంటూ శారదను గట్టిగా చేయిపట్టి ఈడ్చుకుపోయేటంత తీవ్రంగా అన్నాడతడు. బస్ వచ్చేసింది. అందరూ ఎక్కేస్తున్నారు. ఇతడి సంగతి తర్వాత ఆలోచించ వచ్చుగానీ ముందు తాను బస్ ఎక్కకపోతే ఇంక అయినట్లే అనుకొన్న శారద అతడినుండి చెయ్యి విడిపించుకోవాలని తన బలం అంతా వుపయోగించింది. సాధ్యం కాలేదు. ఏం తోచిందో ఏమో ఆమె చెయ్యి ఒక్క క్షణంలో బలంగా అతడి చెంపని తాకింది.

ఐదువేళ్ళూ ముద్రవేసిన తన చెంపని తడుముకొంటూ కదలిపోతున్న బస్‌ని చూస్తూన్న అతడి మనోఘోష మాత్రం ఆమెను చేరలేకపోయింది.

"ఛీ. తానెంత పాడుపని చేసింది. అతడి సంగతి మొత్తంగా తెలిసి కూడ అతడ్నర్థం చేసుకోలేక పోయింది. అతడి ప్రవర్తనకు తను కూడ ఏదువుకోలేని దానిలాగా విసిగిపోయింది. చాల అసహనంగా ప్రవర్తించి అతడిని చెళ్ళున కొట్టింది. అతడేమనుకొని వుంటాడో, ఎంత బాధపడి వుంటాడో మరి. అసలే సున్నిత హృదయుడాయె. తానీ రోజు చేసిన పనికి అతను మరీ చలించిపోయివుండవచ్చు. దానితో అతడి మనోవేదన అధికమై ఇంకా వున్మాదిగా మారినా మారవచ్చును. ఇంతగా చదివిన నా తెలివితేటలు దేశానికి ఉపయోగపడినా పడకున్నా, కనీసం ఈ దేశంలోని ఒక వ్యక్తినయినా సంతోషింపచేసి, తిరిగి మామూలు వ్యక్తిగా చేయగలిగితే అందుకు మించినదంటూ ఇక తనకు తగిన ప్రయోజనమేముంటుంది గనక. అతణ్ని గురించి సర్వం తెల్సిన తానా విధంగా కొట్టటం అది నిజంగా క్షమించరాని నేరం.

అందుకే, తను తప్పక రేపు వెళ్ళి అతడిని క్షమార్పణ చెప్పుకోవాలి. తాను అతడి విజయనేనని చెప్పినందువలన అతడు మారటమేకాకుండా సుశీల, తల్లిదండ్రులుకూడ ఆనందతరంగ మనస్కులవుతారు. ఇంతమందిని ఆనందింపచేయాలనే కాబోలు ఆ భగవంతుడు తనకు ఆ విజయ రూపాన్నే ఇచ్చాడు. రేపే తప్పక వెళతాను."

ఆ రాత్రి ఆ విధంగా ఆలోచించిన శారదకు తన నిర్ణయం తృప్తినివ్వగా హాయిగా నిద్రించిందామె.

"సుశీ. వచ్చేశా సుశీ మీ వదినగా. ఇక మీకు అంతా చిరునవ్వులపంటలే" అంటూ లోనికి అడుగు పెట్టిన శారద నిస్తేజయైపోయింది.

"నా విజయే నన్ను నడిరోడ్డులో చెంపదెబ్బ కొట్టి అసహ్యతతో చూశాక ఇంక నాకీ బ్రతుకెందుకు" అంటూ ఎంత వారించినా వినక అన్నయ్య పై డాబానుండి క్రిందికి దూకేశాడు శారదా! ఇన్నాళ్ళూ మా వదిన కోసం నిరీక్షించిన వాడి నిరీక్షణకిదే ముగింపు అయింది" అంటూ దుఃఖోద్వేగంతో కుమిలిపోతోన్న సుశీలనూ, ఆమె తల్లిదండ్రులనూ చూస్తూంటే శారద కళ్ళు కూడా దుఃఖసముద్రానికి వరద వచ్చినరీతిలో వర్షించసాగేయి